

Laan af 500 Rbd. i en Eiendom, der har en Værdi af 2000 Rbd., vil henvende sig til Overtormyndertiet og offentlige Stiftelse for at faae deres Capitaler tillaaens, da de ere de bedste at modtage, men han vil da ifølge 2det Stykke af § 12 ikke kunne opnaae det. Jeg for mit Vedkommende kan derfor ikke Andet end støtte Udvalgets Vædringsforslag under Nr. 35.

Brinck-Seidelin: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Brinck-Seidelin: Seg vil blot gjøre den ærede sidste Taler opmærksom paa, at naar en Laansøger kun behøver 500 Rbd. og kan faae 1000 Rbd. tillaaens til 4 pCt., saa gjør han jo en glimrende Forretning ved at modtage dem, thi han kan jo da atter udlaane de 500 Rbd., som han ikke selv behøver, til 5 pCt.

N. Rasmusen: Seg skal dertil kun bemærke, at det vistnok kunde være en heldig Bet for Speculanter; de vilde vel endog let kunne tjene over 3 pCt. ved igjen at laane de 500 Rbd. ud. I saa Henseende har det ærede Medlem fuldkommen Ret.

Ordføreren: Naar den høitærede Justitsminister for bemærkede, hvad der ogsaa er blevet udtalt fra anden Side, at der ganske vist vil blive et saa stort Begjær efter Laan af Umyndiges Midler, at Overtormyndertiet med største Lethed vil kunne erholde de Capitaler, som det har at udlaane, udsatte paa første Prioritet, da kan jeg være aldeles enig med ham heri; men netop derfor forekommer det mig, at man ogsaa kan være saa meget sikkrere paa, at Overtormyndertiet vil vrage enhver anden Prioritet, der bydes det, som ikke kan ansees for fuldstændigt paalidelig. Men der kan dog ganske vist tilbydes en saadan anden Prioritet, at den maa siges at

være ligesaa sikker, ja, man kan vel endog sige endnu sikkrere end mangen første Prioritet, der bydes det, f. Ex. naar der paa første Prioritet kun indestaar en lidet betydende Sum, maa skee en Sum, der er sat saaledes fast, f. Ex. et Legat eller deslige, at der ikke kan være Tale om, at Vedkommende vil kunne see sig befriet derfor, medens det Laan, der søges paa anden Prioritet, derhos heller aldeles ikke staaer i noget stort Forhold til Værdien. Det er derfor forekommet Udvalget, at det under alle Omstændigheder vilde være haardt og ikke ganske rigtigt aldeles at udelukke Andenprioritetslaan, og at man saa meget mindre bør gjøre det, som det ikke hidtil har været Princip, og som et saadant Princip heller ikke er antaget af Creditforeningerne. Et andet Spørgsmaal er derimod det, som blev opkastet af det 10de kongevalgte Medlem (Fischer), og som ogsaa har været under Overtværelse i Udvalget, nemlig om man ikke med Hensyn til Ublaar paa anden Prioritet bør fastsætte en noget snævrere Begrændsning og altsaa bestemme, at der ikke skal kunne finde saadanne Ublaar Sted, medmindre de forenede Prioritetssummer tilsammen udgjøre en mindre Dvotadeel af Vædringssummen end Halvdelen. Som en saadan Dvotadeel har der i Udvalget været omtalt $\frac{2}{5}$; det har der været under Overtværelse, om man ikke for Laan paa anden Prioritet skulde fastsætte en Begrændsning af $\frac{2}{5}$. Jeg skal i saa Henseende endnu som Oplysning meddele, at jeg senere har bragt i Erfaring, at skjøndt en lignende Bestemmelse ikke findes i Statutterne for nogen af Creditforeningerne, saa er der dog en af de private Creditforeninger, som udenfor sine Statutter har vedtaget den Grundsaetning, ikke paa anden Prioritet at udlaane noget større Beløb, end at det i Forening med Ublaaret paa første Prioritet udgjør $\frac{2}{5}$ af Vædringssummen. Dette var ikke Udvalget bekendt, dengang det overtværedes Sagen. Udvalget kom tværtigt til det Resultat, at en saadan Indskrænkning ikke kunde ansees for nødvendig, og at man i saa Henseende maatte kunne stole paa Laanebestyrelserne, og det laader sig jo, som jeg allerede har bemærket,